

Crăciunul

Abonamentul

la acest ziar, este de 120 lei la țară și 150 la oraș. Totuși, cu toată neînsemnătatea sumei, majoritatea abonărilor noastre nu au achitat-o. Nu numai pentru anul trecut, dar nici pentru acum doi ani.

Dat fiind că ziarul acesta, de interes obștesc și de neîngăduire importanță pentru județul nostru, se întreține numai prin abonamente, de datorie de conștiință, ca cei ce l-au primit să-și achite abonamentul pe anul 1930.

A.V.

Un an ce s'a dus

„Trec anii ca nori lungi pe șesuri”.

Încă un an s'a cufundat în haul vremurilor și cu el s'a dus atâtea amintiri frumoase și triste legate de viața noastră sufletească.

Deprinsi să vedem, în anul moștenitor al celui ce s'a dus, zile tot mai bune, pe fețele tuturor zâmbiri tot mai voioase, așa cum am urât și n'apăsăm foștii tineri 1930, azi n'aruncăm din plin toate nădeșile de „mai bine” în brațele libă deschise ale noului an. Dar cine ar putea pătrunde în adâncul zilei de mâine și cine-ar izre-zări ce surprize în rău sau în bine ne mai păstrează și 1931?

Pe 1930 l'am văzut cufundat de dărnica fost cu noi! Am gustat din bunătățile lui înținat că ni s'au invinețit buzele, iar de dulceața lor ni s'a încălit sufletul.

Un an de calamitate pe bietul glob pământesc.

Deabia s'au închis, înținite în tratate, glasurile de armeși tot felul de otrăviri pentru omeneire, că o nouă cale de răsbau s'a deslăsurat pe scena lumii, în 1930. Un „război economic” așa cum mintea omenească năstrugnică în născocirile ei a găsit cu cale să se înarmeze. De aici, i-a fost dat anul 1930 să acopere pământul cu hămidă-i presărată cu pietre scumpe de „ingrozitoare crize economice” peste tot locul. Am trăit în decursul celor 12 luni trecute, o adevărată perturbare economică Colosul rusec, resăturat încă de valul distrugător al revoluției, a aruncat de pe producția statelor europene, prin nesăbuita încercare a cumpinului sovietic.

N'a hărăzit 1930 această nouă încetățenire de termen în limba română ca și pe altelea — usturător încercat de atâtea oameni, muncitor cu brațul său cu mintea — somajul cu șomajul la ordinea zilei în orice parte a lumii muștore.

I-a fost sortit anul 1930 să ne aducă în dar un cântec de desarmare în inimă și suflete, o nestabilitate în înțelegere mai înaintea părea trairă în structura socială și politică apăsătoare, să ne-aducă totală lipsă de încredere în ziua de mâine.

Alăturea daruri, înăut măntreb ce-am putea să n'ă cerem anulului ce a venit? Unul! Ieșirea doară ca poezia G. Alexandrescu: Începi prefă, răstoarnă și îmbunătățește.

Arată semn aceluia ce nu voesc să crează.

L. Revent

TERFELIREA TRADIȚIEI

Un distins intelectual din localitate, în același timp om de înalt prestigiu social și cetățean cu exemplare sentimente românești, îmi scrie, în cea dintâi zi a noului An, o scrisoare clocotitoare de îndreptățită revoltă împotriva terfelitorilor datinelor naționale.

„A trecut noaptea Anului nou, pe care și eu am cinstit-o tradițional și creștinește, așa cum am învățat dela înșințării mei. Mi-am făcut buhai, tobă, capră, fluer... și m'am plecat cu o ceață de buni prieteni, pela alții, la fel, ca să-i urăm.

Poziția mea socială și cariera mea nu m'au putut îndepărta de aceste minune obiceie, de neîntrecută frumusețe și de unică originalitate.

În drumul nostru am întâlnit însă și o mare deziluzie... Credeam că e purimul evreesc și nu sărbătorirea de românească tradiție a Anului nou.

Mi se părea, chiar că noi — cu măștile noastre naționale, cu capra cu buhai și cu fluerul ciobănesc al minunatului cântec popular admirat în toată literatura universală — suntem niște caraghioși și niște neciopliți față de acei oameni de „bună condiție, mascați ca la un purim cușer de lux”.

Scrisoarea continuă pe acest ton, descriind și unele nemul-

tumiri avute dela acei oameni... subțiri cari batjocorau și trivializau, prin cuvinte de ofensă, masca românească, buhaiul și capra românească.

„Și acum, fac apel la ziarul dv. Nu ar strică o lecție în care să înfierăți pe cei ce spurcă nerușinat obiceiurile noastre strămoșești și să atrageți atenția autorităților, care au dreptul de a da autorizații, să cunoască datinele, dat fiind că au obligația de a servi cu votament fără în slujba căreia se află.”

Nu suntem monopolizatori de patriotism. Dar, mărturisesc sincer, naționalismul ce se desprinde din rândurile de mai sus, plasticizarea revoltei distinsului nostru prieten, m'a mișcat profund. Rar mi-a fost dat să descopăr mai multă sinceritate și durere în mărturisirea desamăgirii. Trăim într-o societate în descompunere și în completă înstrăinare de tot ce e românesc. O societate cu suflet complex și confuz, ce și-a înaintat demisia morală din toate bunele deprinderi și din toate normele vieții onorabile. Pentru ca să nu amintim, aici decât de libertinajul imperinent al manifestărilor tinerimii noastre și de preocuparea ei capitală: dansul modern cu indescențe răsuciri de șolduri. O societate în care

obiceiurile vechi dispar, înlocuite de uricioase năravuri noi.

Dar ce aş mai putea adăuga eu pe lângă judicioasele observații și îndreptățita izbucnire din rândurile citate mai sus!

Dojană în gazetă? Acțiune nulă!

Concursul autorităților? Să nu mai vorbim!

Mai degrabă, distins prieten, speranța că se vor mai găsi încă vre-o câțiva — cinci-șase — oameni de inimă, ca d-ta,

care să acționeze, direct, asupra secăturilor târgului și pușlamalelor ce preferă citul bălțat al șalvarilor, frumoasei măști cu podoabe și motive românești și să-i huiduiască, mângâindu-i cu o talpă de ciubotă în moalele șalelor, de îndată ce au îndrăznit să profaneze, în noaptea scumpă a Anului nou, un cămin creștinesc.

Reacțiunea publicului de vechi datine creștinești.

De asta e nevoie pentru stăpînire haimanaielor, a cozilor noastre de topor, cari înstrăinează și nesocotesc frumoasele datini românești.

Și sunt fericiți că ceala distinsului nostru prieten a inaugurat în noaptea Anului nou, începutul reacțiunii oamenilor de bun simț.

Constantin Turcu

BILANȚ SAPTĂMÂNAL

Bilanțul celei dinți săptămâni a noului an.

E un bilanț, așa zice, fă-ă profit dar nu și fără pierdere, dat fiind că patru din șapte zile ale săptămânei au fost sărbători. Cetățenii, e drept au avut vreme să se odihnească suficient — din acest punct de vedere ar fi un profit; dar, odată pe ea multă nu e de bun uzur. Ea duce la un fel de obinuință, care se citează popular, lene și — și! — Lenea e cucăna mare, care n'are de mâncare.

S'a dus vremea când grăia zilei de mâine era un lux. Pe atunci totul nevenia ca o mână din ceruri. Azi, din cinci — zece de acoperișurile caselor — doar sloi de ghiță dacă ne mai pot veni. Și știu că nu în gură — ca peștele mătăle — ci în moalele capului.

Voi de capul cetățeanului!

Păște dânsul se obal toate retele câte sunt pe pământ, sub pământ, în aer și în apă!

Asta e și din pricina Capului cel Mare, al târgului, care nu s'a învrednicit să... dea un ordin ca toți cetățenii să-și curățe zăpada de deasupra capului lor cel mic și strâmt.

Și pentru că e vorba de capele, noi știm că sunt alăteu păreri, căle capele sunt. Deaceia pronosticurile pentru Anul nou au fost multe și felurite. Unii au spus că „N'aduce anul ce-aduce ceasul”. De fapt proverbul ar trebui modificat astfel:

Cetiți în pag. II-a
Alegerea Camerei
de Agricultură

Scrisoare de Crăciun bucureștean

de Vasile Dorneanu

S'a dus încă un Crăciun, ceva mai deosebit decât alaltă, fiind ultimul dintr-un deceniu de crăciunuri, înțelăie a punerii în locul uniților din numărul care înșință anii dela Dumnezu. Hă, hă, pe cartea postată — va mai dura o săptămână și apoi tot va reveni la normal. Mă Crăciun, ca și Dumnezu, s'au născut chiar dela început, bănu: căleând în barba ală, și men conu timpului care nu poate face să vină în fleac an mai bătrân cu 365 zile. Numai Dumnezu s'a născut mic și a mrit relativ tânăr, în pragul maturității, pentru că n'a fie și mai sfâșiată inima, de regrete Cră-

ciunul se aseamănă cu luna de cer.

Crește la distanțe egale în timp, în tiparul circular al umbrei de pe cer, de-o asemănare flagrantă cu cea dinainte, și totuși mereu alta. Doi poezi n'au cântat aceiași lună, și chiar același poet n'a cântat-o de două ori la fel. Și totuși, poezi cântă luna și iubita care seamănă cu cea dintâi. Înștriat cu invariabilitatea matematică a zilei din calendar, Crăciunul se schimbă, totuși subiectiv, dela o regiune a vieții, la alta. Pentru sufletele fragede ale copiilor, Crăciunul ca și Paștele, vine într-o zi în care bunul Dumnezeu primenește

pământul, cu cămașă, atmosferică, nouă — aerul de sărbătoare, cum se spune în mod consacrat, Soarele, dacă se întâmplă să fie, distribuie suplimente de lumină, suflă duh asupra obiectelor, și culorile devin mai vii. Dela albeața neobișnuit de albă, a cămășii de pe tală, și până la inactivitatea plină de slințenie a tuturor mășinilor din casă — toate înțelîn o emoție, ca o îngrijorare fericită. Apoi vine o regiune de criză de psihologie, când înău nu ne-am vindecat complet de mirajul așteptării unei sărbători ca un eveniment, dar încă nu ne-am obișnuit cu oamenii matari, cu semnificația practică și simplificată a sărbătorii care nu se ridică deasupra inconditionării roșii din calendar și a zilei libere, fără birou și a ziarelor cu ediție colorată. În această pe-

Publicul pietrean și studenții.

A treia zi de Crăciun a avut loc, în sala Teatrului, balul studenților.

Au muncit bieții băeți, au decorat sala frumos, au mai făcut, în fine, multe alte sacrificii, doar or atrage publicul, ca să-și adune ceva bani cu care să-și acopere unele lipsuri ce le îndură — mai cu seamă în vremurile grele de azi — în orașele mari unde învață carte.

Concurs din partea publicului nu s'a văzut însă deloc. Sala era aproape goală.

Dece n'o fi venit, oare, publicul pietrean la balul studenților? Doar studenții sunt fiii orașului și ai județului și se știe că sărăcia este prietena cea mai nedespărțită a studentului. Se ține de el ca scaiul și nu-l lasă în pace până nu ia licență; ba de multe ori nici chiar atunci.

Sau săturat pietrenii de distracții, de viața balurilor? Doar balul nu este pentru studenți decât un pretext pentru a strânge bani. Știind asta publicul ar trebui să vină la bal gândindu-se că face o faptă bună.

E criză și nu-s parale?

Dar atunci ce de toate sărbătorile Crăciunului, cinematografele orașului erau tixite de lume?

Atunci dece n'o fi venit prietenii de concurs studenților? Cauza pare a fi alta.

Nu aducem cu toții aminte cum, ciți-va ani în urmă, vre-o trei-patru studenți au scos o fiuică locală în care și-au permis o sumă de necuviințe la adresa celor care îi ajutau.

Acei cițiva tineri au compromis toată studențimea nemțeană. Și publicul n'a uitat.

Prietenul Turcu, în numărul de 2 Mai 1930, al ziarului nostru, releva aceeași absență totală a publicului la 2 festivaluri studențești și denumind această indiferență a intelectualității orașului nostru, față de studențimea județului — un fel de divorț intelectual, încheia astfel:

„... Ramura de măsline — semnul iertării — trebuie oferită odată”.

Aceleași cuvinte le repetă Avântul și astăzi adresându-se publicului pietrean.

Până când cu indiferența?

Sunt doar fiii orașului și județului.

Și sunt săraci.

D. L. Stăhiescu

rioadă, cam dela 10-16 ani, exclamăm în dimineața mult aștopțată: „...a venit?!... numai atât?!...” — și astfel sărbătoarea ne lasă pe fundul sufletului, drojdia amară a deziluziei.

Dar fragezimea copilărească a entuziasmului dăinuiește încă în sufletul țărânului care a rămas și la 60 de ani, tot copil bun la inimă, cu sentimentele neruinate de automatism orășnesc. Omul dela sat, încă așteaptă, supt de post, și cu slințenie tare, sărbătoarea pe care Dumnezu a lăsat-o anume ca să se înveseliască într-o dansă (cu vin de calitate inferioară și trandafiri de purcel). I se pare săteanului că și oile gustă, în dimineața asta, cu mai multă solemnitate, din împărțiturile de fân, aruncate cu precauție din țarc ca să nu-și ponosiască

continuare în pag. II-a

Inaugurarea școlii primare din Dragomirești

La 7 Ianuarie s'a inaugurat școala primară din com. Dragomirești. Această nouă clădire face parte din vastul program de activitate edilitară al d-lui deputat Gică Măcărescu.

La serbarea inaugurării au luat parte capii autorităților și foarte multă lume care admiră acțiunea politică — constructivă — a d-lui Măcărescu.

Am văzut, într-un atelier fotografic, un album al lucrărilor edilitare săvârșite — sau în curs de săvârșire — ale d. Măcărescu; despre care (album) vom vorbi într-un număr viitor.

În orice caz, albumul, îi poate fi d-lui Măcărescu cel mai bun certificat de capacitate politică. Av.

Desființarea Consilieratului Agricol

Pe ziua de 1 Ianuarie 1931 Consilieratul Agricol al Jud. Neamț s'a desființat.

Toată averea a trecut Camerei de Agricultură, care va împlini și atribuțiunile ce avea până acum Consilieratul Agricol.

O parte din personalul Consilieratului a fost încadrat la cameră — întrucât lărgindu-și sfera de activitate, avea nevoie de personal de specialitate.

D-l Inspector I. Moțoiu, fost Consilier Agricol, va fi directorul Camerei de Agricultură, iar d-l Inginer Aricov șeful secției culturale.

Domnul Director actual, Inginerul Gh. Velea, va fi director administrativ.

Președinte a fost proclamat tot Părintele Romanescu, iar vice-președinte d-nul Ștefan Borș.

Plugarii din județ pun mari speranțe în activitatea rodnică a acestei instituțiuni, în formația actuală, știută fiind energia și priceperea Părintelui Romanescu și puterea de muncă a d-lui Moțoiu.

DENTIST

O. SOLOMON

Str. El. Cuza 2 (fost D-na Braun)
Consult 8-12,2-7

Scrisoare de Crăciun bucureștean

urmare din pag. 1-a

hainele de sărbătoare înainte de a se duce la biserică.

În anul acesta — ca o compensație uricunii din suflete — Dumnezeu a binecuvântat Capitala cu o noapte de Crăciun cu covoare albe și afanate, pe străzi, și cu sbor ușor de fulgi, în lumina felinarelor. În după miezul nopții întârziată, în fața unei biserici, o trecătoare cu fragmente albe, de blană, la guler, la mâini și la poală, traversa strada, surprinsă în lumina farului unui automobil... Bușul aplecat înainte, forma, cu picioarele, unghiul obtus al grăbii împiedicată de mersul greu cu șoșoni, pe zăpadă... Un reflex de lumină s'a răsgândit o secundă, pe luciul cismulijelor înalte și moi, de dansator caucazian... Feerie de Cinema... Tot anul acesta, Moș

Doliul Franței

Franța a pierdut una din cele mai ilustre și reprezentative figuri ale ei, pe Mareșalul Joffre. I se vor face funeralii naționale. Tăra noastră va fi reprezentată prin D-l General Prezan și Dina Cesianu.

Un ad-tor financiar

cum nu sunt mulți...

...este d-l Jean Ciolan D-sa, cu multe greutate, a isbit să achite lefurile, la curent, tuturor salariaților din județul nostru, precum și pensiile nevoiașilor și nevoiașelor.

Credem că toți cei cari și-au putut procura, de Crăciun, tradiționalul purcel fript și un pahar cu vin, s'au gândit cu mulțumire la d-sa.

Alegerea Camerei de Agricultură

În ziua de 2 Ianuarie 1931 a fost proclamată aleasă lista de candidați pentru Camera de Agricultură din Jud. Neamț, în frunte cu Preotul Econ. Ștefan Romanescu.

Aleasă pe baza noii Legi de organizare a Camerelor de Agricultură, această listă cuprinde pe vechii membri și e completată cu încă patru membri, ce prin situația lor, dau nadejdea că această Cameră de Agricultură va împlini cu prisosință așteptările tuturor.

Acești patru membrii sunt: d-nii N. Dăscălescu, director general al Comptabilității și personalului în Ministerul de Agricultură, Gh. I. Savin, inspector general în Ministerul de Agricultură, Gh. Isăcescu mare proprietar și Prefect al Jud. Neamț și C. Bogdan, agronom al școlilor Normale de învățători din Piatra-N.

Mandatul noii Camerei de Agricultură va dura 5 ani.

Comitetul școlar al liceului „Petru-Rares”

A hotărât adunarea generală a membrilor săi — toți părinții și tutorii elevilor — în ziua de Duminică, 18 Ianuarie, ora 10 a. m., în sala de festivități a liceului.

La ordinea zilei votarea proiectului de buget pe anul 1931 și descărcarea contului de gestiune pe anul expirat.

Președinte (ss) Gr. Capșa

Noul șef al

partidului Liber-l

Ca succesor al lui Vintilă Brătianu, la șefia partidului liberal, a fost ales D-l I. Gh. Duca, fost vice președinte.

Se pun mari speranțe în capacitatea de conducător și organizator a d-lui Duca.

La alegerea d-sale, d-l George Brătianu a isbucnit vijelios în „Mișcarea” printr-un violent articol intitulat „Jefuitorul de cadavre”.

În lumea contribuabililor

DOUĂ PROECȚE DE BUGET

(al Camerei de Comerț și de Agricultură)

Se știe că județul nostru — nu mult după război — a fost ferit, prin lege, cu două Camere: una de Agricultură și alta de Comerț.

Acuma, întemeierea lor a fost justificată: Ajutorarea și raționalizarea agriculturii și a comerțului românesc. Și județul nostru avea nevoie de asemenea auxiliare, fiind un județ și agricol și industrial.

Nu rare-ori am avut ocazia să vorbim, aici, despre activitatea Camerei de Agricultură. De realizări, adică. Ele sunt, demonstrații pe teren. Conferințe instructive; mașini agricole puse la dispoziția cultivatorilor, procurare de sămânță, premii, școli agricole, cursuri ambulante, cu proiecții cinematografice, îmbunătățirea rasei animale, etc.

Cât despre Camera de comerț, mărturisim sincer că nu prea am avut ocazia să-i cunoaștem activitatea. Puținul cât l-am aflat, despre ea, l-am aflat din ziare — nu din realizări practice. Și acest puțin se rezumă la: ședințe de comitet, discuții lungi, discursuri, consilii și alte ședințe de comitet, discuții lungi, discursuri și consilii.

Și în definitiv, fiecare lucrează cum vrea, și cum îl tae capul. Asta ar fi de puțină importanță; dar, mai ales, aceste instituții n'ar ființa prin punerea contribuabilului. A veșnicului contribuabil care plătește oricând și oriunde, direct sau indirect, cu voie ori fără de voie.

Dar e o chestiune: Dacă aceste instituții au fost întemeiate

pentru fericirea cetățeanului și dacă îl le susține cu jerfa pungii lui, el vrea să vadă, pe prompt, care depe urma lor. Vrea ca jerfa să nu-i fie zadarnică. Și mai ales să nu-i fie luată în răs.

Pentru documentare, iată am în față două proiecte de buget pe 1931. Unul al Camerei de Agricultură și altul al Camerei de Comerț. Amândouă au cam aceeași surse de venituri: impozite adiționale, taxe, amenzi, etc.

Bugetul Agriculturii se cifrează la circa 6 milioane, iar cel al Comerțului la 2.500.000.

Va să zică aceste sume provin — direct ori indirect, cu voie ori fără de voie, din bugetul cel mic și nevoiaș — pârdașnicul de buget al cetățeanului.

Să vedem acuma ce revine cetățeanului, din jerfa lui să vedem, adică, ce beneficii se întorc asupra-i.

Din cele 2.500.000 lei, Camera de Comerț dă societății — adică cetățeanului, următoarele sume: 175.000 lei subvenție Școlilor Comerciale de băieți și fete; 50.000 lei școalelor de meserii; 30.000 lei burse; 20.000 lei diverse binefaceri; 50.000 ajutoare șomerilor. Restul — salarii, jetoane pentru consilii și comitete, cheltuieli de reprezentare, palatul camerei, etc în total peste 2.000.000 lei.

Trec, acuma, la bugetul Camerei de Agricultură. Este un buget de circa 6.000.000 lei, care se împarte astfel: 500.000 lei cumpărare de mașini agricole pentru săteni; 500.000 lei ajutoare pentru cumpărare de se-

mințe selecționate; 600.000 lei fond pentru cumpărare de reproductori, ce se vor împărți pe centre; 200.000 lei pentru cursuri ambulante cu proiecții cinematografice; 100.000 lei pentru agricultură demonstrativă; 400.000 lei plantația zonelor șoselelor; 100.000 lei ajutoare în cazuri mortale pe timpul epidemiilor animale; 200.000 lei medicamente; 200.000 lei premii de încurajare pentru sătenii cari excelează în culturi agricole și zootehnice și pentru organizarea expozițiilor; 200.000 lei întreținerea crescătoriei de porci York; 100.000 lei burse; 200.000 lei publicații de propagandă agricolă; 1.000.000 lei pentru marea crescătorie de porci, oi și păsări din Roznov-Foișor; 200.000 lei întreținerea stațiunilor de montă publică; 60.000 subvenții școlilor de meserii și de învățători; 140.000 lei întreținerea a 3 școli agricole de iarnă, etc. Restul de circa 1.000.000 lei sunt destinați salariilor, chiriei localului și diverselor cheltuieli de reprezentare.

Și acum o mică socoteală: Camera de Comerț din 2.500.000 lei întoarce contribuabilului doar 325.000 lei; iar Camera de Agricultură din 6.000.000 lei, întoarce contribuabilului 4.700.000 lei. Procentul este de 12% pentru Camera de Comerț și de 83% pentru Camera Agricolă.

Orice alte comentarii, cred că sunt inutile.

Vorbesc cifrele.

Dan Costea

Societ. Economică

Română din Piatra-N.

Strada Petru-Rares No. 16

Adunarea Generală a Societății Economice Române din Piatra-N. conform art. 57 și 58 din statutul ei este convocată în sesiune ordinară la 11 Ianuarie 1931, ora 3 p. m. în localul Societății din strada Petru-Rares No. 16.

Chestiunile la ordinea zilei fiind:

1) Verificarea compturilor generale pe anul 1930.

2) Votarea bugetului cheltuielilor pe 1931.

3) Descărcarea consiliului de Administrație de cheltuielile făcute și gestiunea pe 1930.

4) A se pronunța asupra n-legerei al lui Consiliu de Administrație.

5) A se decide în privința modului de lichidare a Societății.

6) A se decide asupra propunerilor ce se vor mai face de Consiliul de Administrație sau societari.

Dacă la 11 Ianuarie 1931 nu vor fi jumătate plus unul din numărul total al membrilor societari se amână adunarea pentru Duminică 25 Ianuar 1931 ora 3 p. m. când atunci se va ține ședința cu oricâți asociați vor fi prezenți, și va rog a veni și Dvs. negreșit, fără a mai face o altă convocare.

1930 Decembrie 30.

Președinte Cons. de Ad-ție

IOAN A. LAZARIU

Administrația Financiară Neamț

PUBLICAȚIE

Constatându-se că în general părțile contractante în scop de a fraudă fiscalul de plata impozitului proporțional trec în acte alte valori și prețuri decât cele reale, Ministerul de Finanțe prin ordinul No. 382842 din 15 Decembrie 1930 reamintește dispozițiunile art. 73 din legea timbrului 1927 prin care acordă o primă de 5% tuturor denunțătorilor până la a treia parte din amenda incasată.

Aducem la cunoștința Dv. aceste dispozițiuni și rugăm pe toate acele persoane care posedă dovezi reale că s'a frustrat fiscalul cu importante sume de bani prin procedeul arătat mai sus să ne denunțați adevărul pentru ca pe o parte să se poată încasa drepturile ce se cuvin statului iar pe de altă parte să se poată accorda denunțătorilor primele prevăzute de lege.

Administrator Financiar,

I. CIOLAN

Crăciun a adus domnișoarelor și doamnelor, adică dușilor în general, șoșoni lungi și tiviiți cu blâniță pe margine — cari ascund uneori racordarea inestetică a pulpei cu călcâiul.

Actrițelor le adusese încă de mai înainte, câte un Moș Crăciun cu chelie și figură englezească și cu portmoneu înflăcut cu pompa dela bicicletă...

Inovațiile, în specie moda, sunt discreditate de exemplarele nesperioase. Dar, cu cu vremea, moda captivăază toată lumea, după o lege infailibilă... E de ajuns să și cumpere vecina...

Te-au surprins vreodată Crăciunul și necazurile, ilustre cititor, într-un oraș mare, de pildă cum e Bucureștiul? Atunci, o-rașul, ca un emant, se revărsa în provincie, lăsându-te pe tine chinat vremelnice, în domiciliul pustiu... Pentru un strein, în zilele astea când statul și biourile au căzut în letargie, rațiunea lui de a fi, încelează...

Surprizi! în ochii colegului anonim, depe stradă, o lumină nouă mai bună, ca privirea unei rude sau a unui prieten bun... Această lumină vine dela un soare lăuntric, aproape stins, și care abia acum se deslușește prin lumina pe care o revărsa, când nu mai este eclipsat de astfel de soare al vanității, al fericirii efemere și șgomotoase a celor mulți, când se află la un loc... Este miracolul alturismului realizat între doi inși necunoscuți, de identitatea singurătății, și poate și a suferinței, dacă există, pe care o aduce aceasta. Singurătatea, singură, vindecă sufletele de stricăciunea pricuinută de secole mincinoase de morală și civilizație...

Cred că oricine crede că doi dușmani de moarte aruncați într-o insulă, în mijlocul unei mări de apă și singurătate, vor deveni frați ca primii oameni...

Aji mai cunoscut mirajul unei cărți de vizită, poate tocmai a

cincizecia din cele cincizeci scrise în serie protocolară, de expeditorul plictisit? Fiecare slovă devine, aici, motiv de înaltă gralologie sentimentală, întregă această reconfortantă știință necostând mai mult de doi lei... ce modestie?...

...Să vă prezint, de incheiere, și pe olteanul veritabil din Vladimир, asupra pe cum-ant de o-nomare, asupra numărului de masele, și sportiv integru și specialist în cafele.

Colegul meu de cameră, sărbătoare și de toate, este și unul din cei doi deținători ai titlului de campion internațional la bob-sleigh (săniuță), obținut anul trecut, în vremea asta, la Davos (Elveția). Cu greutate de 92 kgr., distribuită athletic pe o înălțime fizică de 190 m., se încumetă, deși paradoxal, să fie amoretat de Bazarov* și să discute documentat, auri

* Tânăr și ciudat erou, din romanul lui Tu ghenel, „Pătrji și Copii (N. R.)

tatea lui Arghezi.

Asupra serii, șampionul se improvizează în amfitrioană, și prepară cafeaua pe care mi-o servește într-un capac de aluminiu, aluminu termos.

De iluzorie circumstanță festivă, am instalat între noi de comun acord, un protocol care se deosebescă zilele acestea, de celelalte...

...Ora 14 jum. în pat.

— Continuați, vă rog, domnule Zane-Gorj, de unde a-ți lăsat aseară, povestea de astă iarnă, din tren, cu... vieneza... și aruncă-mi chibriturile...

— Cum îți spuneam era o vieneză frumoasă, dar nu cine știe ce... ea, cum să-ți spun, cum îi capacul ala cu cafea, și-i fierbințe... te lupți cu el, fiindcă-ți place cafeaua... te frigge, dar nu-l poți lăsa...

Vasile Dorneanu

București 3-1-1931.